

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt episcopus non minus quàm à tribus ordinetur & si fieri possit
archiepiscopis ab omnibus conprouincialibus. xxviii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

missa sibi careat dignitate, sitque licentia metropolitani alijs post secundam & tertiam commonitionem viduatam Ecclesijs cum consilio Romani pontificis ordinando Episcopum subuenire. Si verò consecrandi Episcopi negligentia prouenerit, ut ultra tres menses Ecclesia viduata consistat, communione priuetur, quousque aut loco cedat, aut se consecrandum præbere non differat. Quod si ultra quinque menses per suam negligentiam retinuerit viduatam Ecclesiam, neque ibi, neque alibi consecrationis donum percipiat, imò metropolitani sui iudicio cedat.

Quando quis debeat à vicinis prouinciæ Episcopus ordinari. Cap. XXVI.

OSIVS Episcopus dixit: Si cõtigerit in vna prouincia, in qua plurimi fuerint Episcopi, vnum fortè remanere episcopum, & populi conuenerint, episcopi vicinæ prouinciæ debet illum prius conuenire Episcopum, qui in ea prouincia moratur, & ostendere quod populi petant sibi rectorem, & hoc iustum esse, ut & ipsi veniant, & cum ipso ordinent Episcopum. Quod si conuentus literis tacuerit, & dissimulauerit, nihilque rescripserit. Satisfaciendum esse populis, ut veniant ex vicina prouincia episcopi, & ordinent Episcopum. *Cap. Sar. dicensi. 5.*

Vt Episcopus nõ consecretur sine tribus Episcopis. Ca. XXVII.

NVLLVS episcopus sine metropolitani permisso, nec episcopus metropolitanus, sine tribus episcopis cõprouincialibus præsumat episcopum ordinare, ita ut alii cõprouinciales epistolis admoneantur, ut se suo responso cõsensisse significet. Quod si inter partes aliqua fuerit dubitatio, maiori metropolitano in electione cõsentiatur. *Ex concilio A. ralatensi, cap. 5.*

Vt episcopus non ordinetur minus quàm à tribus, & si fieri possit archiepiscopus ab omnibus cõprouincialibus. Cap. XXVIII.

DE ordinationibus episcoporum super quibus nos cõsulere voluistis, olim in spiritu præcessoris nostri Anacleti quædam iam decreta reperimus. Scimus enim beatissimum Iacobum, qui dicebatur iustus, qui secundum etiam carnem frater domini nūcupatus est, à Petro, Iacobo & Ioanne apostolis, Hierosolymis episcopum esse or- *Ex epist. anicii pæ ecclesijs p Gal liam cõstitutus di recta.*

dinatum. Si autem non minus quam à tribus apostolis tantus vir fuit ordinatus, patet profecto, eos formam instituente domino tradidisse, non minus quam à tribus episcopis, episcopum ordinari debere. sed crescente numero episcoporum, nisi necessitas interuenerit, debent etiã plures augeri. Si autem archiepiscopus obierit, & alter ordinandus archiepiscopus fuerit, omnes eiusdem prouinciã episcopi ad sedem metropolitanam conueniant, vt ab omnibus ipse eligatur & ordinetur. Oportet autẽ vt ipse qui illis omnibus præesse debet, ab omnibus illis eligatur & ordinetur. Reliqui verò comprouinciales episcopi, si necesse fuerit, cæteris cõsentientibus, à tribus iussu archiepiscopi cõsecrari possunt episcopi, sed melius est si ipse cum omnibus eum qui dignus est, elegerit, & cuncti pariter consecrauerint pontificem. Et licet illud necessitate cogente concessum sit, illud autem quod de archiepiscopi consecratione præceptum atque prædictum est, id est, vt omnes suffraganei eum ordinent, nullatenus immutari licet, quia qui illis præest, ab omnibus episcopis quibus præest, debet constitui. Sin aliter præsumptum fuerit, viribus carere non dubium est, quia irrita erit eius secus acta ordinatio.

De episcopo qui alium sine sua voluntate episcopum ordinauerat. Cap. XXIX.

*Ex epist.
Simplicij
papæ mis-
sa Ioanni
Rauennã-
si episco.
cap. 1.*

Siquis esset intuitus ad normam ecclesiasticæ disciplinæ, vel si quid apud te sacerdotalis modestiæ teneretur, nunquam plestibiles perpetrarentur excessus. A quibus si nullo te paternarum regularum poteras continere præcepto, saltem sanctæ memoriæ prædecessoris tui fueras reuocandus exemplo, qui cum faciendo presbyterum minus deliquisset inuitum, senserat tamen dignum pro tali usurpatione iudicium. Vbi ista didicisti, quæ in fratrem & coepiscopum nostrum Gregorium, non electione, sed inuidia perpetrasti, quem inexcusabili violentia pertrahi ad te passus es, atque vexari, vt ei honorem tantum, non per animi tranquillitatem sed per amentiam, sicut dicendum est, irrogares? Neque enim talia potuissent fieri, sanitate consilij. Nolumus exaggerare quod gestum est, ne cogamur iudicare quod dignum est. Nam priuilegium meretur amittere, qui permissa sibi abutitur potestate.